

men det sker saa tidt, og der er ikke af den Grund Anledning til at give Tilskud til hans Lønning. Vil man, naar Tidspunktet kommer til en Revision enten af Lønningsloven eller Kontorholdsloven, tage noget saadant i Betragtning, er Lejligheden der. Men at gaa ind paa en som fordervelig anset Vej, som vi i Princippet have forladt for længe siden, og som vi med ganske faa Undtagelser, der skyldes Inkurier, have undgaaet indtil Dato, er noget, vi skulde vogte os for.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne lod falde nogle Ord, som for mig vakte Mistanke om, at han forstod Justitsministerens Forslag, som om det ogsaa angik Betaling for Navnebeviser efter Lovens § 2. (Modsigelse af *Ordføreren* [Stub]). Naa, det var ikke saadan. Hvis det havde været saadan, vilde det ikke have været rigtigt forstaaet, men jeg ser altsaa nu af en Tilkendegivelse fra den ærede Ordfører, at han i denne Henseende er paa det rene med Ændringsforslagets Mening. Altsaa, selv om man vedtager Justitsministerens Forslag, vedbliver, hvis man ikke vedtager mit, den Bestemmelse at gælde, at der betales private Sportler til Embedsmænd for Navnebeviser, og det er dette, jeg meget vil tilraade at gaa bort fra.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror ikke, at det — bortset fra andet — vil være heldigt, om det høje Ting vedtager det af det ærede Medlem for Kalundborg alene stillede Ændringsforslag. Thi saa vidt jeg kan se af Forslagets Affattelse, vil man derved ikke komme en Smule videre, end man allerede er ved selve Lovforslaget, idet Ændringsforslaget efter sin Ordlyd ikke føjer en eneste Dag til for den, der ikke i 20 Aar har baaret Navnet, men hvis Fader i længere Tid har baaret det. Forslaget forudsætter nemlig efter sin Ordlyd, at den, der søger at skifte Navn, har samtidig med Faderen, samtidig med Bedstefaderen baaret det paagældende Navn, og at det kun er denne Tid, der kan anvendes for at udbringe de 20 Aar. Men helt bortset herfra, maa jeg naturligvis i Henhold til mine Udtalelser før og ved 1ste Behandling fastholde det af mig stillede Ændringsforslag, som i sig selv vil overflødiggøre hint Ændringsforslag.

Om mit Ændringsforslag behøver jeg ikke at udtale mig videre, end jeg allerede har gjort, idet det, jeg udtalte ved 1ste Behandling, efter min Opfattelse tilstrækkeligt retfærdiggør Indholdet deraf.

Derimod har jeg nogen Anledning til

at sige et Par Ord om det Ændringsforslag, som det ærede Medlem (Krabbe) og to af hans Meningsfæller have stillet om en yderligere Forandring i Navneloven af 22. April 1904, gaende ud paa, at den i denne Lov indeholdte Bestemmelse om, at der for hvert Navnebevis betales paagældende Øvrighedsperson 4 Kr., skal slettes. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller stemte i Fjor for denne Lovbestemmelse, men naturligvis, naar man bagefter faar Følelsen af, at man har gjort noget galt, er det rigtigt og mandigt at rette det ved den første givne Lejlighed. Jeg har ikke Følelsen af, at jeg ved at foreslaa det i Fjor gjorde noget galt, og jeg tror heller ikke, at man ellers her paa Rigsdagen har Følelse af, at man ved Vedtagelsen deraf gjorde noget galt, som man skulde rette. Jeg kan ogsaa, hvad dette Forslag angaar, for en væsentlig Del henholde mig til mine Udtalelser ved 1ste Behandling. Det er en given Sag, at der ved disse Navnebevisers Udfærdigelse bliver paaført de paagældende Embedsmænd en ganske vist kortvarig, men dog meget betydelig ekstra Ulejlighed, som netop fordi den er saa kortvarig ikke vil kunne faa nogen Indflydelse paa en Forhøjelse af Kontorholdsvederlaget, saa at man ikke vil kunne sige, at de ad den Vej kunne faa Erstatning for ikke alene det forøgede Arbejde, men ogsaa for de forøgede Udgifter, som Loven vil paaføre dem.

Det er, som jeg allerede udtalte ved 1ste Behandling, ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at man stadig har været inde paa dette Princip, som *Princip* betragtet, at der ikke til Embedsmænd maatte betales noget, der ud over deres faste Gage vilde tilkomme dem selv. Det er ikke Grunden til, at man i 1861 satte Embedsmændene paa fast Gage. Det er ved alle Retsbetjentembeder saaledes, at der er en Række af Beløb, som Befolkningen betaler, og som gaa i Embedsmændens egen Lomme, og jeg har aldrig hørt, at det har vakt nogen som helst Misnøje hos Befolkningen eller nogen som helst Forestilling om, at Embedsmanden af den Grund var mindre upartisk, end han ellers skulde være, eller mindre iagttag Befolkningens og Samfundets og Lovens Interesse end ellers. Jeg skal som et Eksempel anføre, at for det Embede, det ærede Medlem (Krabbe) beklæder, udgør saadanne Beløb, der indbetales af Befolkningen og tilkomme Embedsmanden selv, 1,388 Kr. 98 Ø., altsaa ingenlunde noget ringe Beløb. Det beror paa Embedsmanden selv,